

Solbes coneixia les raons catalanes

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, editorial, 12.05.08

El demolidor informe intern del Ministeri d'Economia desvelat ahir per aquest diari confirma totes i cada una de les afirmacions dels partits catalans i del Govern de la Generalitat: el sistema de finançament de les comunitats autònomes és injust amb Catalunya. I no només amb Catalunya: també ho és amb el País Valencià, les Illes Balears i Madrid. Aquestes quatre comunitats aporten a la resta uns recursos molt per sobre del que resulta raonable, perquè paguen per sobre de la mitjana, però reben de l'Estat per sota d'aquesta. Una situació que no només deixa exhaustes les comunitats donants sinó que desincentiva l'esforç que haurien de fer les que resulten receptores. Com ha recordat el mateix president Montilla, hi ha més pobres a Catalunya que habitants té Extremadura.

L'informe confirma una altra realitat que resulta encara més sagnant: comunitats riques com Navarra i el País Basc no contribueixen gens ni mica a l'esforç comú de solidaritat interterritorial. El concert econòmic -- un règim fiscal que es remunta als furs medievals-- s'ha convertit d'un dret a un privilegi abusiu gràcies a un càlcul de la quota (aportació a les finances de l'Estat) envoltat de secretismes i de cessions en perjudici de l'interès comú. Com que aquestes dues comunitats no contribueixen al conjunt, aleshores el sistema s'acaba acarnissant amb les esmentades comunitats que més esforç fiscal fan.

La incomprensió (així com també la insolidaritat) de la resta d'Espanya amb les reiterades demandes de Catalunya va provocar que en el nou Estatut s'hi introduïssin una sèrie de clàusules que garantissin una

reforma que reduís (no que eliminés) el seu dèficit fiscal, establint uns complexos mecanismes que combinen la negociació bilateral amb l'Estat amb l'aprovació del nou sistema per part del conjunt de comunitats autònomes "de règim comú". I en això precisament estem: a l'espera que s'obri la negociació. No és pas estrany, per això, que Catalunya busqui aliats entre valencians i balears i, eventualment, madrilenys. No li falta raó a Montilla quan adverteix dels riscos que comportaria frustrar les justes (i legals) expectatives catalanes amb l'argument que la crisi econòmica aconsella, una vegada més, aparcar la reforma del sistema de finançament, com va proposar recentment l'expresident Felipe González. El risc és el de la desafecció, la insolidaritat i la secessió.